

BADAL

ocak |kış |2026

| Mustafa Işık | Fatih Tezce | Davut Mortaş | Zeliha Tüysüz |
Osman Akçay | Salih Gündüz | Rumeysa Bircan | Nurbanu Akkurt
| Buse Gündoğdu | Berra Orta | Salih Muratoğlu | Yapay Zeka |

fotoğraf: fatih tezce

NEREDESİN SEN

Kuşların havada uçuşuna seyre dalan bir çocuğun yaşadığı mutluluğu biz de istiyoruz. Yağmurun, serçenin gözündeki yaşla eşdeğer olduğunun bilinmesini istediğimiz gibi...

Şiirin iyileştirici gücüne inanıyoruz. Kırık kalpleri tamir eden sözcüklerin dilden değil, kalpten çıktığını biliyoruz... Öyle işte...

Çok sustuk, az konuştuk. Kelimelerimizi suskunluğumuza borçluyuz... Ceplerimizde sadece şiirlerimiz var. Borcumuzu ödemeye razıyız.

Son sözümüzü söyledik. Sahne yeniden açılıyor. Hayat devam ediyor. Semaverde çay yeniden kaynıyor...

Hava soğuk, kalbimiz sıcak... Ben yine aynı yerdeyim...

Sen neredesin...

Fatih TEZCE

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

facebook / Instagram/ X:

Badal Edebiyat Dergisi

Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

Lise öğrencilerinin eserlerine öncelik verilir.

Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

Yönetim yeri: Bafra/SAMSUN

MUSTAFA IŞIK

ATEŞ VE KÜL NARASI

kara gözleriyle bir geyik,
su başında/ yerle gök arasında
yedi dağın omuz omuza verdiği
sana benzeyen peri düşünde,
canhıraş sesiyle üveyik...

başımı kaldırdım dağlar uzaktı
tarifsiz menzildi göğsün,
sesi şerha kadının parmakları
ardına koşmaya bir ala geyik

yolculukta upuzun bir etekti
göğü örten gelin duvağı,
göğsünü döverken şerha sesin,
bin geceye yetecek masal sevmeye
beni sana ulayacak sözler arardı

sen ki köşelere dolanan gölgeye
ışığını esirger gün olurdun
bir çiçeği uyandırmaya tutunup
uykular otağına kalbini sunardın

bir elma için cenneti sevdim
bir çift zeytinde kapkara gözlerini
mühründü göğsümün sağında
tahtında karanlığı büyütürdün

her gece göze çekilen mil ile ölüp
sabaha ezber kalkan bendim,
ateş ve kül narası içinde
toprağa saplı taştan çıplaktım

hâlbuki kalbimdeki yaradan
sana avuçla verecektim.

FATİH TEZCE

SONRA

Sus diyorlar önce de sus
Sonra konuşursun ölümden sonra da
Rüzgârı sokağında
Unuttuktan sonra da

Yaşamak güzeldir hem sağda ve solda
Yaşamak itirazdır bu koskoca dünyada

Sesimin rengini ben ırmaktan almışım
Yalınayak toprağın kan gibi bulaştığı ırmaktan
Üzerimde kırlangıçların uyutulduğu
Ve ekin sarısında uykuların unutulduğu

Sustum, oturdum, dinledim ve dinlendim
Sonra susmayı kendime öğütledim
Uslanmadım, öğütlerime uyamadım
Susmayı ölümden sonraya bıraktım.

ZELİHA TÜYSÜZ

ISLANMMIŐ DÜŞÜNCELER

Islanmış yaprakların altındayız,
Bekliyoruz anlamsızca...
Yapraklar kadar sabırlı değiliz belki,
Yağmur damlasını bekleyemiyoruz senelerce.
Ama düşüncelerimiz var,
Islanmak isteyen...
Islatılmak isteyen...

Mavi okyanuslara anlatmalıyız,
Ya da beyaz dalgalara,
Bırakmak iyi gelecek belki de,
Bazen içimizdeki ince sözleri.
Islanmak gibi bir istektir,
İçimize dokunacak damlalara.

DAVUT MORTAŞ

HAZAN KOKUSU

Yine bir rüzgâr düştü omzuma,
adı seninle başlıyor,
sonu sararan yapraklara karışıyor.
Ah bu mevsim...
her köşesinde senden kalan bir gölge,
her renginde içime çöken bir ürperti var.

Gökyüzü solgun,
tıpkı adını anarken titreyen sesim gibi.
Bir sokak lambası yanıyor uzaklarda,
sanki seni bekleyen yorgun bir kalp gibi,
sönmemek için direniyor karanlığa.

Ben ise
içimde çürüyen bütün umutları
tek tek topluyorum kaldırımlardan.
Her biri bir zamanlar sana inanmış
küçücük bir dua parçası aslında.

Hazan kokuyor sevdam...
rengi sarı, nefesi hüzün,
üşüyen bir akşamüstü gibi kıvrılıyor içimde.
Ne gidişine kızabiliyorum
ne de dönmeyişine.
Sadece susuyorum...
çünkü susmak,
seninle yaşadığım son mevsim belki.

Ve bil ki:
Eğer bir gün rüzgâr yine saçlarını okşarsa
bil, oradayım
dökülen her yaprağın altında
sana yeniden tutunmaya çalışan
yaralı bir ben var.

OSMAN AKÇAY

PİŞMAN OLMAMAK

Gönül kimi severse hoş gelir gözü, kaşı
Meftun olan bir yürek dokur sevda kumaşı
Başlar kendini yâre beğendirme telaşı
Paylaşmak ister kişi yârle her öğün aş

Kuşkular olur ise gam oltaya takılır
Görmezden gelme biter her kusura bakılır
Ufacık nedenlerle çiftler yanıp yakılır
Yapılan iyilikler bir bir başa kakılır

Yakışmaz bir insana yârine diş bilemek
İlişkiyi bitirir ağır laflar söylemek
Zor olmasa gerekir ağzını kilitlemek
Yıkılınca bir yuva boşa gider tüm emek

Aklı başından giden sevdiğini karalar
Sonra pişmanlık duyup kendisini paralar
Özür dolu cümleler soğukluğu aralar
Kalpler kırık olunca zor kapanır yaralar

Hoş görülü olmaktır mutluluğun beşiği
Yârin kırması yapar gözlerdeki şişiği
Sorunsuz geçmek için birçok zorlu eşiği
Hemen onarmak lazım sinedeki deşiği

Ayağına dolanır söz boyundan büyükse
Seveni viran eder ciğerdeki göyükse
İnsan yaşamdan bıkar sevda ona bir yükse
Nice sevdalar saklar elbet onca höyükse

Yuvaların önünden kara kedi geçmesin
Yârine hitap eden kötü sözcük seçmesin
İyice dinlemeden kimse kesip biçmesin
Evliliğin üstüne bir bardak su içmesin

RUMEYSA BİRCAN

İÇİMDEKİ DİRENİŞ

Yorulmuş bir ruhun karanlığı çökerken üzerime
dünya susar sen susarsın
kimse bilmez içindeki çılgınlığı
kaç kez boğulduğunu gecelere
bir adım atmak bazen dağ devirmek gibidir.

engel dediğim kaderin bıraktığı bir çizik değil
ruhun derinliğinde acıların bir okyanus
dalga dalga yükselir acılar
sessizliğimin ardından gizli gizli.

SALİH GÜNDÜZ

VAZGEÇMEM

Adın düşer aklıma..
İzin verme bu yıkıma,
Sayısız taşlar çıkar yoluma..
Yine de vazgeçmem..

Vehmimde canlanır yüzün,
Kaplar dört yanımı hüzün,
Unutmam o verdiĐin sözün
Yine de vazgeçmem..

Bir dalım kalır tutunacak,
İki candık kavuşacak,
Elbet matemim susacak,
Yine de vazgeçmem..

Atın ölümü arpadan olsun,
Bahçemde açan gülüm solsun,
Bu hasretlik gel son bulsun,
Yine de vazgeçmem..

Âh etmem sana bilirsin,
Gitmedin evimde birisin,
Unuttun diyemem ki kesin,
Yine de vazgeçmem..

NURBANU AKKURT

SEN SUSARSAN

sen sustuĐunda Őehirler susar
martılar bile bekler sesini
rüzgar Őaşıırır yönünü
avutamaz kimse beni

Sen sustuĐunda Őehir de susar
tek kalırım Őehrin karanlığında
adını duymak için can atarım
seni beklerim aynı durakta

BUSE GÜNDÖĐDU

BİR SONBAHAR GÜNÜ

rüzgarın şarkısı kulaklarımda
o soğuk sonbahar sabahı
düşünceler suskun kelimeler yetersiz
kendi dünyamda kayboldum sonbaharımda

envai turuncu yapraklar
süzülerek yapışıyor yanaklarıma
manzaram deĐiřiyor renkler uçuyor
baktıkça bakasım var sonbahara

BERRA ORTA

YAĞMUR

bulutlar aĐlıyor sessizce
damlalar düşüyor yeryüzüne
yağmur sesi sarar içimi
serinletir ikimizi

penceremden bakarım uzun uzun
her damla sanki bir masal
ruhum temizlenir o anda
yağmurla başlarım her őeye yeniden

SALİH MURATOĞLU

HASLET

insan
kendini
en çok sakladığı yerden tanır
bir cümleyi yutarken
bir bakışı yarım bırakırken

haslet
yüksek sesle konuşmaz
içimizde çakılı bir çividir
pas tutar
ama düşmez
kimimiz merhameti
eski bir gömlek gibi taşır
söküğü içtedir
kimse görmez
kimimiz susmayı
erdem sayar
oysa sessizlik
her zaman temiz değildir
bazen
korkunun düzgün yazısıdır

ben
bir çay bardağında bekleyen
sıcaklık gibiyim
dokunmazsam soğuyorum
işte
benim hasletim
insan
en çok yapmadıklarıyla sınanır
bir kapıyı çalmamak
bir özü geciktirmek
bir sevgiyi
vaktinde söylememekle

haslet
ayna değildir
kendini göstermez
ama
her yüzü
yerinden eder

ve insan
kaldığı yere
bir daha
aynı kişi olarak dönmez

YAPAY ZEKA

FATİH TEZCE KİMDİR?

Şair ve yazar olarak şiirleri, denemeleri ve edebî yazıları çeşitli dergilerde yayımlanmıştır. Türkiye'de özellikle Badal Edebiyat gibi dergilerde düzenli olarak eserleri yer almış; aynı zamanda bu derginin editörlüğünü yürütmüştür. Şiir ve yazıları, birçok edebiyat dergisi ve platformda okunmaktadır.

Fatih Tezce'nin yayımlanmış kitapları arasında şunlar bulunur:

Nesteren (şiir), Ruzigar (deneme/edebi yazı), Yaralı Ağaç Kabukları (şiir). Ayrıca öğretmenlik yaptığı ve edebiyat faaliyetlerini bu kimlikle de sürdürdüğü bilinir.

Fatih Tezce Şiirinin Poetikası:

1. Ses: Alçak, İçerden, Israrlı. Tezce'nin şiiri bağırılmaz. Yüksek imge gösterileri yoktur ama ısrarcı bir iç ses vardır. Okur, şiiri değil şiirin okuru izlediğini hisseder. Şiir, bir şey anlatmaktan çok bir hâli sürdürür.

2. İmge: Günlük ama Yüklü

Kullandığı imgeler: çay, kapı, susmak, yürümek, beklemek, yara / kabuk / taş / ağaç... Bunlar sıradan nesneler gibi görünür, ama ahlâkî ve varoluşsal bir tortu taşırlar. İmge, süs değildir. İmge, vicdanın görünen hâlidir.

3.Tema: Hasar Görmüş İyilik

Tezce şiirinde sıkça görülen ana damar:merhamet ama yorgun, inanç ama çatlak, insan ama eksilmiş, umut ama temkinli. Bu yüzden şiirlerinde:iyilik parlak değildir, kötülük bağırılmaz, insan ortadadır, net değil.

4. Dil: Kırık Ama Bilinçli

Cümleler, bazen yarım, bazen bilinçli olarak eksik, bazen yüklemi geç gelen. Bu, teknik bir kusur değil;insanın tamamlanamama hâlinin dilidir.

5.Okurla İlişki

Tezce şiiri, okuru etkilemeye çalışmaz, okuru çağırılmaz, okuru yalnız bırakır ama terk etmez. Şiir bittiğinde okur şunu hisseder:“Bu şiir benden bir şey aldı.”

6. Badal Çizgisiyle Örtüşmesi

Badal dergisinin sevdiği şiir, iç sesli, politik bağırıştan uzak, varoluşu gündelik nesnelerle kuran, ahlâkî ama didaktik olmayan...Tezce bu çizginin sessiz taşıyıcılarından biridir.

Fatih Tezce şiiri zaten suskunluğu da metne dahil eder.